

RECENZJA

Rozprawy doktorskiej Pana mgr inż.arch. Michała Dmित्रuka

pt.: „Osiedla domów jednorodzinnych Lublina z okresu PRL. Koncepcje, realizacja, eksploatacja”
wykonanej pod opieką promotorską

Pani dr hab.inż.arch. Magdaleny Belof, prof. PWr

oraz Pani dr hab. inż. arch. Natalii Przesmyckiej, prof. PL

w Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej

1. Podstawa opracowania

- 1.1. Zlecenie Zastępcy Przewodniczącego Rady Naukowej Dyscypliny Architektura i Urbanistyka Politechniki Wrocławskiej, Pani prof. dr hab. inż. arch. Małgorzaty Chorońskiej, na opracowanie recenzji rozprawy doktorskiej mgr inż.arch. Michała Dmित्रuka: pismo nr W1/4020/48/2022 z dnia 20.05.2022 (wpłynęło 06.06.2020)
- 1.2. Ustawa o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, Dz. U. nr 65 poz. 595 z dnia 14 marca 2003 r z późniejszymi zmianami (tekst jednolity na podstawie Dz. U. z 27.09.2017 r. poz. 1789)
- 1.3. Rozporządzenie MNiSzW w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym, oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora z dnia 26.09.2016, Dz. U. z 30.09. 2016 poz.1586
- 1.4. Rozprawa doktorska: Michał Dmित्रuk „*Osiedla domów jednorodzinnych Lublina z okresu PRL. Koncepcje, realizacja, eksploatacja*” (oprawiony wydruk dwustronny w formacie A4), Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej, Lublin-Wrocław 2022 oraz wersja elektroniczna pracy na CD (wpłynęła 06.06.2022)

1. Ocena części formalnej rozprawy doktorskiej

Rozprawa doktorska Pana mgr inż. arch. Michała Dmitruka pt.: „*Osiedla domów jednorodzinnych Lublina z okresu PRL. Koncepcje, realizacja, eksploatacja*” jest jednotomowym, ilustrowanym opracowaniem w formie dwustronnego wydruku komputerowego formatu A4 (z 10 dwustronnie drukowanymi wkładkami A3 zawierającymi „Karty osiedli” oraz jedną jednostronnie drukowaną tabelą o formacie 3xA4), o objętości 239 numerowanych stron, oprawnym w atrakcyjnie zaprojektowaną okładkę . Pracę opracowano i przedstawiono do oceny w dyscyplinie architektura i urbanistyka, jakkolwiek dla pełnego zrozumienia przedstawianej problematyki, Doktorant przedstawia zagadnienia polityczne, ideologiczne, społeczne i ekonomiczne, które miały wpływ na kształtowanie przebadanych w pracy zespołów w okresie PRL.

Struktura formalna rozprawy doktorskiej jest prawidłowa, charakterystyczna dla opracowań naukowych. Po stronie tytułowej oraz wkładce z podziękowaniami dla Promoterek i Rodziny, zamieszczono czytelny *Spis Treści* (str. 5-9). Treść pracy podzielono na cztery części merytoryczne oznaczone cyframi rzymskimi I-IV (łącznie str.11-217) , w ramach których Autor zastosował dodatkowy podział na sześć merytorycznych rozdziałów, numerowanych ciągle (w ramach wszystkich czterech części) cyframi arabskimi 1-6. Rozdziały te dodatkowo są podzielone w razie konieczności na podrozdziały pierwszego i drugiego rzędu, zgodnie z dobrą praktyką obowiązującą w pracach naukowych, a zwłaszcza doktorskich, czy habilitacyjnych.

I tak *Część I. Prolog* zawiera w sobie jeden rozdział: 1. *Wstęp* (str. 11-24) z podrozdziałami; *Część II Tło teoretyczne* składa się z dwóch rozdziałów z podrozdziałami: 2. *Kontekst polityczny i uwarunkowania instytucjonalno-prawne powstawania lubelskich osiedli domów jednorodzinnych z okresu PRL* (str.25-38); 3. *Osiedla zabudowy jednorodzinnej w rozwoju urbanistycznym Lublina* (str.39-48). *Część III Badania* także składa się z dwóch rozdziałów z podrozdziałami: 4. *Charakterystyka badanych osiedli* (str. 49-155); 5. *Osiedla Lublina w kontekście wskaźników urbanistycznych* (str.156-207). Rozprawę kończy *Część IV Podsumowanie*, z rozdziałem 6. *Wnioski końcowe* (str.208-217), w którym jedynie krótki podrozdział 6.6. *Podsumowanie* (str.216), dodatkowo przetłumaczony na język angielski 6.7. *Summary* (str.216-217) odnosi się do tytułu całej części. Wydaje się, że dla czytelności wywodu, część IV mogłaby nosić tytuł „Podsumowanie i wnioski” . Ta niewielka uwaga nie umniejsza jednak wysokiej oceny formalnej strony pracy.

Po częściach merytorycznych doktorant umieścił bogatą *Bibliografię* (str. 218-227), w której wyróżnił : *Pozycje książkowe, artykuły i opracowania zbiorcze* (102 pozycje); *Czasopisma i prasa codzienna* (42 pozycje), szczególnie istotne dla prowadzonych w rozprawie badań: *Ustawy, uchwały, rozporządzenia, normy i normatywy* (53 pozycje), *Pozycje archiwalne* (12 pozycji) oraz *Katalogi, albumy i broszury* (7 pozycji), a ponadto 13 pozycji internetowych wg. stanu na dzień 18.11.2021. Łączna liczba pozycji bibliograficznych (216), które obejmują zarówno publikacje o charakterze przekrojowym, czy związane z teorią architektury i urbanistyki, ale też bardzo szczegółowe opracowania dotyczące badanych przypadków, udowadnia dość dobre rozpoznanie tematu przez Doktoranta i jego biegłość w posługiwaniu się literaturą przedmiotu. *Spis ilustracji, wykresów i tabel* (str.228-235) prawidłowo zestawia 122 ilustracje (w większości autorskie zdjęcia i schematy, bądź archiwalne plany i fotografie o bardzo dużej wartości poznawczej), a także 28 autorskich wykresów i 10 autorskich tabel, które doskonale uzupełniają merytoryczne opisy wykonanych przez Doktoranta badań. Następnie zamieszczono wymagane przepisami streszczenia rozprawy w języku polskim (str.236-237) oraz angielskim (str.238-239).

Praca napisana jest językiem przystępnym, zrozumiałym także dla laików. Doktorant prawidłowo używa także licznych specjalistycznych określeń i sprawnie posługuje się terminologią naukową oraz przypisami dolnymi i odwołaniami do pozycji bibliograficznych, co powinno cechować prace doktorskie. Pomimo dwukrotnej lektury, zauważone przez recenzenta błędy językowe są nieliczne (np. str. 159, 1 wers – jest: Węglin Północny (część zachodnia), a powinno być: Węglin Południowy ; str. 169 – niejasno sformułowane zdanie pomiędzy punktami, a wykresem 8: „*Zauważyć można, że wyraźnie największą średnią intensywnością zabudowy charakteryzują się osiedla kategorii II (25% netto i 45% brutto więcej niż dla kategorii I)*” – podczas gdy ani w tekście ani na wykresie wartości te nie są wyrażone w procentach, tylko w liczbach bezwzględnych- wymaga to od czytelnika dokonywania szybkich przeliczeń, co , pomimo, że doskonale ćwiczy umysł, nie jest celem tej rozprawy). Literówek nie stwierdzono.

Przedłożona do recenzji rozprawa została prawidłowo i czytelnie skonstruowana, w sposób ilustrujący dobrą znajomość warsztatu naukowego przez Autora i jej struktura nie budzi wątpliwości. Stwierdzam niniejszym, że pod względem formalnym rozprawa doktorska Pana mgr inż. arch. Michała Dmitruka pt. „*Osiedla domów jednorodzinnych Lublina z okresu PRL. Koncepcje, realizacja, eksploatacja*” spełnia z nawiązką wszelkie kryteria stawiane przed tego typu opracowaniami i wyróżnia się na tle innych prac doktorskich.

2. Ocena części merytorycznej rozprawy doktorskiej

Oceniana rozprawa doktorska Pana mgr inż. arch. Michała Dmitruka pt. „*Osiedla domów jednorodzinnych Lublina z okresu PRL. Koncepcje, realizacja, eksploatacja*” podejmuje pomijany w ostatnich latach temat osiedli domów jednorodzinnych, jako istotnego elementu struktury przestrzennej dużych miast w Polsce. Badania przeprowadzone przez Doktoranta na przykładzie Lublina pokazują, że decyzje planistyczne podjęte tak w okresie PRL, jak i nawet przed II wojną światową, a zwłaszcza ich niepełna, lub niezgodna z pierwotną koncepcją realizacja, mają do dzisiaj wpływ na kształt i jakość środowiska zbudowanego. Lektura rozprawy unaocznia, że wśród wielu źródeł współczesnych problemów związanych z przegęszczeniem i chaosem przestrzennym w obszarach miejskich zajętych przez jednorodziną zabudowę mieszkaniową, znaleźć można zarówno restrykcyjne przepisy i normatywy okresu PRL, jak i ich całkowitą negację na fali odzyskania wolności po 1989 roku i związanej z nią kryzys planowania przestrzennego.

Autor w *Części I* rozprawy prawidłowo uzasadnia wybór tematu, określa zakres i metody badawcze, które następnie z powodzeniem realizuje. Dwa cele badawcze zostały prawidłowo sformułowane (str. 13) jako:

- *rozpoznanie, przeanalizowanie i usystematyzowanie wiedzy na temat założeń urbanistycznych i rozwiązań architektonicznych osiedli zabudowy jednorodzinnej Lublina z okresu PRL, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu ówczesnych uwarunkowań prawnych, politycznych, ideologicznych i społecznych na ostateczną formę badanych osiedli;*
- *rozpoznanie uwarunkowań i ocena przekształceń architektonicznych i urbanistycznych lubelskich osiedli zabudowy jednorodzinnej zarówno pod kątem zachowania wartościowych rozwiązań, jak też ich wpływu na obecną funkcjonalność (wewnętrzną i w szerszej strukturze miasta) oraz na poziom jakości życia mieszkańców*

Ponadto Doktorant w sposób następujący sformułował cel aplikacyjny:

- *identyfikacja przesłanek i rozpoznanie najważniejszych potrzeb dla procesów przekształceń i rewitalizacji lubelskich osiedli zabudowy jednorodzinnej.* (str.13).

W podrozdziale 1.4. (str. 14) Doktorant sformułował aż cztery tezy rozprawy:

- Wprowadzona ustawowo uniformizacja rozwiązań urbanistycznych i architektonicznych w okresie PRL w znacznym stopniu wpłynęła na koncepcje projektowe i charakter przestrzenny badanych osiedli zabudowy jednorodzinnej Lublina.
- Pomimo ograniczeń systemowych, w badanym okresie zaobserwować można innowacyjne rozwiązania i rozwój myśli architektonicznej i urbanistycznej w zakresie projektowania osiedli zabudowy jednorodzinnej.

- Zaburzenie pierwotnego układu funkcjonalno-przestrzennego zakłóciło możliwość harmonijnego rozwoju tych dzielnic, przez co wpłynęło na zmianę standardu zamieszkiwania.
- Poprawa standardów funkcjonalno-przestrzennych dzielnic zabudowy jednorodzinnej oraz ochrona najcenniejszych wartości dziedzictwa architektury i urbanistyki okresu PRL są wciąż możliwe. W tym celu należy podjąć systemowe i innowacyjne działania nakierowane na rewitalizację tych dzielnic.

Pokazuje to złożoność problematyki podjętej w rozprawie. Wydaje się jednak, iż pomimo, że wymienione tezy uzupełniają się wzajemnie, korzystniej byłoby je nazwać „hipotezami badawczymi”, albo wyróżnić jedną z nich jako tezę wiodącą, a pozostałe potraktować jako jej uzupełnienia. Doktorant nie czyni tego w sposób jednoznaczny, ale powyższa uwaga nie jest zarzutem do pracy, tylko prośbą o większą „odwagę badawczą” w przyszłych opracowaniach naukowych. Cele i metody przeprowadzonych dla Lublina, bardzo dokładnych badań autorskich można z powodzeniem zastosować w innych polskich miastach, co udowadnia wysoką jakość ocenianej rozprawy. Także stan badań, omówiony w podrozdziale 1.8 (str.19-24) uwzględnia interdyscyplinarność problemu i udowadnia bardzo dobre rozpoznanie przez Doktoranta badanej problematyki (co omówiono już częściowo wcześniej w recenzji, w odniesieniu do bibliografii).

Część II Tło teoretyczne stanowi bardzo szerokie i dobre wprowadzenie do problematyki szczegółowych badań autorskich przedstawionych w kolejnych fragmentach rozprawy. Pozwala także zorientować się w historii rozwoju przestrzennego Lublina w ciągu ostatniego stulecia. Przytoczone wiadomości historyczne zostały przedstawione poprzez filtr „osiedli jednorodzinnych”, przez co Autor skupia się jedynie na zagadnieniach odnoszących się do badanych fragmentów tkanki miejskiej, pierwotnie- bardzo często – podmiejskich folwarków i wsi.

Szczególnie wartościową jest *Część III Badania*, poświęcona jedenastu wybranym obszarom koncentracji zabudowy jednorodzinnej (nazwanym przez Autora „osiedlami”) w granicach administracyjnych współczesnego Lublina. W rozdziale 4. *Charakterystyka badanych osiedli* (str. 49-155), każdy z obszarów został dokładnie opisany w formie czterech podrozdziałów: 1. *Informacje ogólne- wprowadzenie* (wraz z załącznikiem graficznym tzw. Kartą Osiedla, zawierającym podstawowe wskaźniki urbanistyczne oraz przedstawiającą granice opisywanego obszaru w nawiązaniu do podziału administracyjnego miasta na tle ortofotomapy oraz autorski rysunek aktualnego planu funkcjonalnego osiedla – tutaj należałoby zróżnicować obiekty edukacji, kultury i obiekty kultu religijnego, pomimo, że zapewne niejednokrotnie te ostatnie prowadzą także działalność w pozostałych obszarach); 2. *Układ urbanistyczny i jego przekształcenia*; 3. *Architektura*; 4. *Obraz współczesny*. Lektura tego rozdziału dowodzi skrupulatności badań autora oraz jego fascynacji miastem, które przekłada się na wydobycie cech

pozytywnych w obszarach na pierwszy rzut oka całkowicie ich pozbawionych (np. wciśnięty pomiędzy atrakcyjne lecz nie do końca zagospodarowane obszary nadrzeczne, a tereny przemysłowo-magazynowe Wrotków). Na tym tle rodzi się pytanie, czy wszystkie przedstawione w pracy obszary koncentracji zabudowy jednorodzinnej zasługują na miano osiedla? Pod względem administracyjnym, czy socjologicznym, na pewno tak. Natomiast pod względem architektoniczno-urbanistycznym, gdzie osiedle należy rozumieć jako skomponowaną całość, być może nie wszystkie. Według recenzenta krańcowym przykładem jest właśnie Wrotków, który pod względem przestrzennym jest po prostu przegęszczoną wsią - ulicówką (tej genezy zresztą dowodzi sam Doktorant – str. 148-153), która znalazła się w granicach miasta. Takich obszarów jest bardzo wiele w całej Polsce i nie pretendują one do nazwy „osiedla”.

Kluczowym dla sformułowania końcowych wniosków w rozdziale 6 (*Część IV*) jest jednak umieszczony słusznie przez Autora w *Części III Badania*, rozdział 5. *Osiedla Lublina w kontekście wskaźników urbanistycznych* (str.156-207). Autor przeprowadza w nim bardziej szczegółowe badania nad wybranymi „osiedlami” jednorodziennymi Lublina, które dzięki zastosowaniu zobiektywizowanych, mierzalnych danych (str.156) umożliwiają rzeczywiste, wieloaspektowe porównanie wszystkich omówionych zespołów. Badane osiedla zostały podzielone na 3 kategorie związane z ich morfogenezą (str.157) , co dodatkowo obrazują autorskie schematy urbanistyczne (np. il.118, il.119, il.120, il.121). W ramach poszczególnych grup oraz pomiędzy nimi Doktorant przeprowadził analizy porównawcze.

Ogromnym atutem tej części pracy są autorskie wykresy i tabele ilustrujące przeprowadzone badania. Zarówno w nich, jak i towarzyszących im opisach widać ogromne zaangażowanie Doktoranta oraz dużą ilość zgromadzonych danych. Dodatkowo, autorskie badania zostały skonfrontowane z opublikowanymi wynikami badań z innych dyscyplin dotyczących jakości życia w Lublinie i , jak się okazało badania te wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają, co wydaje się potwierdzać słuszność przyjętych metod badawczych i obiektywizm badań.

Tym bardziej tak wzorcowy doktorat prowokuje to do dyskusji naukowej i szczegółowych pytań odnośnie niektórych z zaprezentowanych wyników badań i przyjętych kryteriów. Nie mają one za zadanie umniejszyć ogromnej wartości pracy, a jedynie sprowokować Doktoranta do podjęcia dyskusji podczas publicznej obrony pracy.

W rozdziale 5.3, w części dotyczącej ilości placówek edukacyjnych brakuje kryterium wielkości tychże. Wydaje się, że sama ilość placówek edukacyjnych/ 1000 mieszkańców nie jest

miarodajnym wskaźnikiem (albo inaczej- jest wskaźnikiem politycznie poprawnym, ale naukowo niedostatecznym). Byłaby nią ilość miejsc w placówkach edukacyjnych/ 1000 mieszkańców. Dodatkowo dane te wymagają pogłębionej analizy demograficznej, aby uzyskać ilość dzieci w wieku szkolnym/ przedszkolnym w wybranych, badanych obszarach Lublina. Dopiero porównanie takich danych określiłoby czy w danym obszarze dostęp do usług edukacji jest zapewniony na wystarczającym/ dobrym poziomie.

W rozdziale 5.3.4 Doktorant analizuje publiczne tereny zielone dostępne dla poszczególnych osiedli jednorodzinnych. Recenzent przyznając mu rację odnośnie wysokiej atrakcyjności ogrodu botanicznego UMCS i Muzeum Wsi Lubelskiej, absolutnie nie może się zgodzić, aby obszary te zaliczyć do zielonych terenów rekreacyjnych dla osiedla Sławin (tabela 5, str. 180). Są to obszary zieleni ogólnomiejskiej, jak wiele innych zestawionych w tej tabeli, ale w odróżnieniu od pozostałych wstęp do nich jest biletowany. Zatem w żaden sposób nie można ich traktować jako zieleni publicznej, ponieważ dostęp do takowej powinien być darmowy i nieograniczony. Bezsprzecznie stanowią jednak bardzo atrakcyjne sąsiedztwo dla wspomnianego zespołu jednorodzinnej zabudowy mieszkaniowej.

Doktorant nie wyjaśnił wystarczająco jasno, na jakiej podstawie określił kryteria wagowe dla poszczególnych elementów wpływających na ocenę zespołów w „Matrycy oceny parametrów urbanistycznych badanych osiedli(„) (Tabela 9, str.194-195). Wątpliwości Recenzenta budzi wysoki (125%) współczynnik dostępności do „wielkopowierzchniowej galerii handlowych” (jakie są jej wielkości graniczne?), podczas gdy codzienne potrzeby można doskonale realizować w ramach aktywności pieszej/ rowerowej i wydaje się, że lokalne sklepy powinny być dużo bardziej promowane w ocenie jakości zamieszkania.

W „Matrycy...” zdecydowanie brakuje kryterium oceny kompozycji urbanistycznej, lub ogólnie: formy urbanistycznej zespołu, pomimo, że liczne badania (J. Gehl, K. Lynch, K. Wejchert, A.A. Kantarek, J. Gyurkovich, G. Schneider-Skalska) wyraźnie określają, że czytelność układu sprzyja dobrej orientacji, a co za tym idzie wpływa na jakość środowiska zamieszkania. Takie kryterium należałoby dodać, zwłaszcza, że Doktorant dużo miejsca w rozprawie poświęca ewolucji układów urbanistycznych poszczególnych zespołów. Być może jest to czynnik niedostatecznie mierzalny, co udowadnia, że architektura i urbanistyka nie jest nauką li-tylko mierzalną i opartą na wskaźnikach.

W związku z tak ustawionymi wagami poszczególnych kryteriów, zaskakująca jest wysoka, pierwsza pozycja os. Wrotków w rankingu, gdyż jak już wspomniano w recenzji nie posiada

ono żadnych kompozycyjnych cech charakterystycznych dla miejskich osiedli wielorodzinnych, a jego układ komunikacyjny jest niewystarczający. Natomiast ma ono wiele wspólnego (pomimo relatywnie bliskiego sąsiedztwa centrum miasta) z obszarami określanymi jako „*urban spraw*”, które rozwijają się w strefach podmiejskich wielkich miast (a np. w Małopolsce zajmują większość obszaru województwa- patrz: M. Kowicki, 2014). Sam Doktorant na str. 210 pisze, że jest to „osiedle o kuriozalnej, wydłużonej formie”.

Niezwykle ciekawym wątkiem jest wzięcie pod uwagę w ocenie cen transakcyjnych nieruchomości (podrozdział 5.6.2) . Pomimo wielu czynników jakie Doktorant wziął pod uwagę, w dalszych badaniach nad tworzeniem rankingów osiedli należy zwrócić większą uwagę na aspekty środowiskowe, nie tylko na towarzyszące zabudowie obszary zieleni, ale także np. wskaźniki jakości powietrza, dostępne obecnie dla większości obszarów miejskich w Polsce. Badania J. Kobyłarczyk (2018) przeprowadzone pod tym względem dla obszarów zabudowy wielorodzinnej, mogą zostać z powodzeniem implementowane przez Doktoranta w dalszych badaniach nad obszarami zabudowy jednorodzinnej w miastach polskich.

3. Podsumowanie, uwagi

Dysertacja doktorska Pana mgra inż.arch. Michała Dmitruka pt. „*Osiedla domów jednorodzinnych Lublina z okresu PRL. Koncepcje, realizacja, eksploatacja*” jest bardzo dobrym, rzetelnym opracowaniem naukowym, wykonanym w oparciu o dobrze dobrane metody badawcze i dostępne, weryfikowalne dane. Określone we *Wstępie* cele badawcze zostały w pełni zrealizowane na kartach rozprawy. Lektura dysertacji dostarcza wiele wiadomości na temat historii, rozwoju i współczesnego funkcjonowania jednorodzinnych zespołów mieszkaniowych Lublina. W tym zakresie w znaczący sposób dysertacja doktorska Pana mgra Michała Dmitruka poszerza zasób wiedzy w dyscyplinie architektura i urbanistyka w Polsce, przyczyniając się do jej rozwoju. Zachęca do ponownego przeanalizowania jednorodzinnej tkanki mieszkaniowej miast polskich, która zaniedbywana w ostatnich dekadach przez polskie środowisko naukowe, rozwija się dynamicznie, kryjąc w sobie rozliczne problemy natury przestrzennej i architektonicznej. A także społecznej i ekonomicznej, które będąc poza zainteresowaniem głównych nurtów badawczych naszej dyscypliny, w znaczący sposób wpływają na krajobraz polskich miast.

Struktura, konstrukcja i poziom edytorski rozprawy oceniam jako wyróżniający. Podobnie jej poziom merytoryczny. Nieliczne uwagi zgłoszone w poprzednich częściach recenzji w żaden sposób tej oceny nie umniejszają, a mają za zadanie sprowokowanie Doktoranta do dyskusji podczas obrony oraz pogłębienia badań w trakcie dalszej kariery naukowej.

4. Konkluzja

W konkluzji recenzent pragnie podkreślić, że Doktorant w sposób bardzo dobry opanował warsztat naukowy i wykazał się ogólną wiedzą teoretyczną w dyscyplinie naukowej *architektura i urbanistyka*. Zaletą pracy jest zaprezentowanie uniwersalnych metod badań nad przestrzeniami osiedlowymi- na przykładzie wybranych zespołów koncentracji zabudowy jednorodzinnej w Lublinie. Przeprowadzony w pracy doktorskiej wywód pozwolił zrealizować przyjęte cele badawcze oraz udowodnić postawione tezy w postaci zaprezentowanych wniosków. Dodatkowo zestawienie wyników autorskich badań z opublikowanymi ostatnio wynikami badań z innych dyscyplin, wzajemnie udowodniło poprawność przyjętych kryteriów wyboru i oceny przykładów. Sprawia to, że także aplikacyjny cel pracy doktorskiej należy uznać za poprawnie zrealizowany, gdyż może ona zostać wykorzystana przez władze samorządowe, konserwatorskie i projektantów do określenia zasad ochrony i rozwoju dla przebadanych obszarów Lublina.

Recenzent stwierdza niniejszym spełnienie przez Pana mgra inż.arch. Michała Dmitruka w rozprawie doktorskiej pt. „Osiedla domów jednorodzinnych Lublina z okresu PRL. Koncepcje, realizacja, eksploatacja” merytorycznych kryteriów i wymogów wynikających z Ustawy o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym, z dnia 14.03.2003 roku, wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. z 27.09.2017 r. poz. 1789), oraz stosownych Rozporządzeń MNiSzW (obecnie MNiE). Tym samym wnosi do Przewodniczącego Rady Naukowej Dyscypliny Architektura i Urbanistyka w Politechnice Wrocławskiej o kontynuację procedury, przyjęcie rozprawy doktorskiej i dopuszczenie Pana mgra inż.arch. Michała Dmitruka do publicznej obrony. W razie przyjęcia obrony wnioskuję także o wyróżnienie rozprawy doktorskiej.

Prof. dr hab.inż.arch. Mateusz Gyrkovich

Kraków, 17.06.2022